

**СЪЖИВЛЕНИЕ НА
ХЕБРИДСКИТЕ ОСТРОВИ**

Съдържание:

СЪЖИВЛЕНИЕ НА ХЕБРИДСКИТЕ ОСТРОВИ	1
Когато Бог слиза от небето - това е съживление.	2
КАК ЗАПОЧНА ТО?.....	3
Баркас???	4
СВРЪХЕСТЕСТВЕНИТЕ ЧЕРТИ НА ПОСЕЩЕНИЕТО.....	5
ИЗОБЛИЧЕНИЕ ЗА ГРЯХ	6
ЕФЕКТЪТ ОТ НЕБЕСНОТО ПОСЕЩЕНИЕ	6
ТАЙНАТА НА БОЖИЕТО ПОСЕЩЕНИЕ	7
СМИРЕНИЕТО НА ХОРАТА ПРЕД БОГА	7
ТЯХНАТА БОРБА И ПРЕОДОЛЯВАНЕ НА ТРУДНОСТИТЕ В МОЛИТВА.....	7
ПРИЗИВЪТ НА ХЕБРИДСКИТЕ ОСТРОВИ	8
Призивът на Хебридите е двояк:.....	8
ЗАВЕТНА МОЛИТВА.....	9

Когато Бог слиза от небето - това е съживление.

Когато хората от улицата се страхуват да отворят устата си и да произнасят безбожни думи, за да не нападне Божият съд; когато грешници, ужасени от присъствието Божие треперят по улиците и викат за милост; когато без особени събрания и громки обяви Светият Дух слита над градове, малки и големи, със свръхестествена сила и държи хората в ужасяващо изобличение за грях; когато всеки дюкян стане амвон, всяко сърце - олтар, всеки дом - светлина и хората ходят тихо пред Бога - това е съживление!

Съживлението от небесата не е религиозно събиране, за да слушат прочут проповедник и музикална програма, нито е следствие на обяви. В такова съживление не се пръскат пари за обяви, хората се стичат, защото има съживление. Съживление - това е съзнание за Бога, което сграбчва цялото общество - пътищата и механите, както и църквата. На всяко място хората могат да намерят Исус Христос. Божият Дух като пречистващ пламък обзема обществото. Крепостите на Сатана треперят и макар че мнозина затварят вратите си, то големи множества се обръщат към Христос.

Незабравимо ще остане Уелското съживление в Англия през 1904 година. Привилегированите да живеят по това време ще говорят за небесните сцени с най-голямо страхопочитание. Като силна вихрушка Божият Дух премина през страната и планини, долини, градове и села бяха изпълнени с могъщото изявление Божие. Църквите бяха препълнени, събранията продължаваха ден и нощ - молитви, песни, свидетелства. Стотици хора се обръщаха към Христос. Никога! Никога в историята на Валер не бяха виждани такива неописуеми сцени. Ето как описва това съживление доктор Морган:

"Ето съживление, което иде от небето. Няма проповед, няма песнарки, нито хор, нито орган, нито дискос и най-накрая няма обяви. Помисли за момент за това! Имаше органи, но те бяха тихи; имаше пастори, но нямаше проповядване; по-старите бяха между хората, хвалещи Бога. И все пак това съживление бе съживление с проповед, защото всеки проповядва, без установен ред и пак се движи от ден на ден, от област на област с нападаща сила. Никакви песнарки, но аз почти плаках при пеенето. Тези хора се забравят в пеенето. Без хор ли? Всичко беше хор. Днес неделното училище "Библейски клас" и домашният олтар жънат своята жетва. Страната е в пламък за Бога. Още 30 хиляди обръщеници са се прибавили и това събуждане няма белези на намаляване. То намира стотици колиби, села и градове, изпразва кръчми, театри, танцувални зали, а пълни църквите вечер след вечер с молещи се множества. Където и да идеш - в банката, в магазина, във влака, навсякъде хората говорят за Бога. Ако можеше да се издигнеш над страната и да погледнеш към нея, ти би видял как огън избухва тук, там и по-нататък, и на друго място - без предварителен план. Това е Божието посещение, в което Бог ни казва: "Виждете какво мога да направя без нещата, на които вие разчитате. Виждете какво мога да направя чрез молещи се хора, които са готови да разчитат всецяло и абсолютно на Мен!"

Като дърво разтърсено от мощна буря, страната беше раздвижена от Божията сила, докато почти всеки дом в народа почувства удара ѝ. Вестниците разнасяха новини за чудни сцени. Толкова голям беше страхът от Бог и изобличението за грях, което обхвана хората, че в някои среди престъпността изчезна. Нямаше съдебни дела, записите по пощите бяха изчерпани, защото хората бързаха да си изплатят дълговете. Кръчми и театри се затвориха, Библиите се изпродадоха, народните представители бързаха към местата на съживителните служби и отлагаха политическите си събрания, за театрални

представления нямаше публика, защото "целият свят се молеше". Служителите по въздържателното дело видяха Духа Божий да извършва повече за три месеца, отколкото те бяха постигнали за 40 години.

Това е съживление - мощно "движение на Бога" в отговор на вика на мъже и жени, молещи се на колене в мъка пред Бога. Посещение Божие чрез Духа Му, Който причинява мъчително изобличение за грях на нечестивите, където и да са и множества се обръщат към Христос. Бог затваря свърталищата на нечестивите, преобразява живота и домовете на множества, пълни църквите и прави влиянието на духовните ценности да се чувстват всред цял народ - едно Божие раздвижване, което да служи като духовна основа за Божието благословение в идните родове. Това е съживление!

Може да попитате: "Може ли тези сцени да се повторят? Може ли Бог да изпрати подобно съживление в наши дни?" Писателят е убеден, че Бог може да стори и повече от това - Бог чака да го направи. Във всеки век Божиите съживителни източници са чакали да се отворят, когато Бог намери мъже и жени да стоят пред Него в святост, молитва и вяра. Да, има очевидни и насърчителни знаци, че Бог пак приготвя пътя за ново духовно събуждане. Между многото знамения е благодатното духовно събуждане на малките Хебридски острови, отдалечена островна част на Шотландия, което е не само едно от най-вълнуващите събития в наши дни, но е повик за съживление и днес.

Духовното съживление на Хебридските острови между 1949-1952 година е раздвижило сърцата на Божиите чада не само поради величината и качеството си, но и заради повика за днес. Въпреки, че островът е малък и малобройното му население е било нечувствително и неподатливо, фактът, че стотици са се обърнали към Христос, ни вдъхновява с нова вяра за много по-голямо събуждане, та чрез огъня в Хебридските острови, пламъкът на съживлението да запали и други страни.

КАК ЗАПОЧНА ТО?

Съживлението винаги е предшествано от приготвление и то трябва да започне от Божиите чада.

Когато църковните хора се събраха в Сторновас, за да разискват заплашителното духовно състояние в обществото - тогава историята обърна друг лист. Дотогава свърталищата на греха бяха препълнени, а църквите - почти празни. На много места младежите бяха съвсем изчезнали от Божия дом. Да, доста църкви щяха скоро да се затворят. Никому и на ум не идваше, че това особено събрание беше предназначено да бъде началото на чудното духовно съживление, което щеше да дойде.

Между многото, които чувстваха отчаяното духовно състояние на църквата, имаше една малка група мъже, които живееха в Барвас - областта, която щеше да бъде център на началното съживление. Когато те се срещнаха в един малък дъсчен обор, горещо желаещи съживление в обществото между тях, и започнаха да се молят, внезапно ги озари като светкавица великият факт, че Бог е Бог, Който държи на завета, който е направил с народа Си. "Ако това е вярно - си казаха те - ние можем да влезем в завет с Него и ако сме верни в нашата част, Той ще утвърди Своята."

Дал ли е Бог заветно обещание за съживление? И веднага Божиите думи в II Летописи 7:14 им заговориха: **"И ако людете Ми, които се наричат с Моето име, смирят себе си, та се помолят, и потърсят лицето Ми и се върнат от нечестивите си пътища, тогава ще послушам от небето, ще простя греха им и ще изцеля земята им."** И тази вечер влязоха в тържествен завет с Бога да поемат те бремето за съживление в обществото, да се смирят и да молитстват, докато дойде съживление.

И нека сега ви заведе в този малък обор край пътя и да видим тези мъже, паднали по лицата си пред Бога. Те са се събрали да се молят, но това не е обикновено молитвено събрание. Хората с пастора си са тук, за да вършат работата за Бога и в 10 часа вечерта, те са коленичили върху сламата да изпросят съживление от Бога. В продължение на месеци те се събират в малкия обор три вечери през седмицата, за да молитстват до 4 и до 5 часа сутринта, решени да се борят с Бога, докато получат отговора. И тогава един младеж, дякон, както бе коленичил се изправи и започна да чете 24 Псалм: "Кой ще възлезе на хълма Господен? И кой ще застане на Неговото свято място? Оня, който е с чисти ръце и с непорочно сърце..., Той ще приеме благословение от Господа".

"Братя, - казал той. - Молили сме се месеци за съживление и сме чакали пред Бога, но бих желал да ви запитам сега: "Чисти ли са сърцата ни? Чисто и непорочно ли е сърцето ни?"

В отговор на това, те паднаха на колене в изповед и посвещение и пак започнаха да се молят още по - усърдно. След един час, трима от тях лежаха на пода - бяха се молили до изтощение. В пет часа съживлението дойде. Оборът внезапно се изпълни със славата Божия и силата Божия, проявена в този обор, разтърси обществото.

На няколко километра от това място, в една малка къщичка, живееха две стари сестри - едната на 84, а другата на 82 години. Много години те бяха просили от Бога съживление и като знаеха, че и други молитстват и чакат същото, тези две сестри прекарвали вечерта около огъня в молитва. Изведнъж нещо се случило - славата Божия изпълнила къщичката им. И Бог им говори, като им открил самия човек, с когото щеше да си послужи. Пастор Дихан Кампел - човек силен в молитва. "След две седмици - каза Господ - Аз ще изпратя върху това общество най-голямото духовно събуждане, което те са познавали."

Пратиха известие до този Божий човек, но поради друг ангажимент той отговори: "Засега ми е невъзможно да дойда, но продължавайте да се молите, аз ще дойда идната година." Когато отговорът му бил предаден на сестрите, те отговорили: "Това го е казал човек, но Бог казва, че той ще бъде тук след две седмици". Чудно наистина, но всичко така и стана - Бог тъй чудно всичко нареди, че това, което задържаше този човек отпадна и в края на двете седмици, той беше в Баркас.

Първото събрание се състоя в старата селска църква. Много хора се събраха в голямо очакване за Божието раздвижване, но нищо не се случи. Това бе обикновена служба. Като видя разочарованието в лицето на проповедника, един от молещите се дякони му каза: "Не се обезсърчавай - то иде. Да, вече чувам шума от колелата на небесните колесници. Още една вечер ще се молим и тогава ще видим какво ще направи Бог". Те отидоха в една близка къща и около 30 души коленичиха и започнаха да се молят усърдно. В три часа сутринта Бог дойде със сила и около десетина от молещите се лежах на пода, без да могат да продумат. Нещо се бе случило. Бог действаше, както беше обещал. Съживлението настъпи и мъже и жени щяха да получат избавление. Когато излязоха от къщичката на сутринта, те намериха много хора, търсеци Бога. Светлините светеха по къщите и изглежда никой не мислеше за спане. Трима мъже лежах край пътя и викаха към Бога за милост. Божият Дух действаше и скоро областта Барвас щеше да бъде свидетел на чудни благословения.

Баркас???

Случките от втората вечер никога няма да се забравят от онези, които имаха привилегията да присъстват. Коли пристигаха от четирите краища на острова и църквата се препълни. Седмина, които отиваха на събранието с една месарска кола, бяха внезапно нападнати от Божия Дух с такава сила, че почувстваха силно изобличение за греховете си и всички се обърнаха към Бога преди да стигнат до църквата. Когато проповедникът благовестваше, голямо изобличение за грях нападнa хората. Те плачеха от всяка страна на зданието, мъже и жени викаха за милост. Дори и на улицата се чуваха гласовете на някои измъчени от греха. Един младеж при амвона викаше: "О, Боже, и за ада не заслужавам".

Събранието завърши с благословение и хората започнаха да излизат. Когато последният човек си излизаше, един младеж започна да излива своята ходатайствена молитва. Той се моли около 45 минути и докато се молеше, хората се събраха пак, а отвън имаше два пъти повече народ. Когато младежът престана да се моли, някой предложи Псалм 132 и докато голямото събрание пееше тази песен, хората нахлуха в църквата пак и събранието продължи до 4 часа. Закоравели грешници започнаха да плачат и изповядваха греховете си. И тъкмо към края на събранието един вестител, много възбуден, дотича до проповедника и каза: "Ела с мен, има голяма тълпа хора пред полицейския участък. Те плачат и са в голямо смущение. Не знаем какво им е, но те викат някой да дойде и да се моли с тях."

Ето как описва проповедникът отиването си там: "Видях гледка, която никога не съм предполагал, че е възможна. Това никога не ще забравя. Под звездното небе мъже и жени коленичили навсякъде - по пътя, вън от къщите, даже зад купите сено, викащи към Бога за милост. Това бяха близо 600 души, които си пробиваха път към църквата, когато внезапно Божият Дух ги засегна с голямо изобличение за грях, както Павел по пътя за Дамаск, и ги накара да паднат на колене в покаяние."

И наистина съживлението бе настъпило. То продължи цели пет седмици в тази околия. Благовестителят Дънкан Кембъл водеше всяка вечер четири служби: в една църква в 7 часа, в друга - в 10 часа, в трета - среднощ и пак в първата - в три часа, като се завръщаше в дома си между 5 и 6 часа сутринта. Макар и много уморен, той беше радостен да бъде сред такова чудесно Божие раздвижване.

След пет седмици, в тази област съживлението се разпростря и това което стана в Барвас се повтори в друга област. Духът Божий се носеше с увеличаваща се сила. Арнол, едно малко общество, беше на пътя на тази духовна буря. В това място цареше духовно хладнокръвие. Младежите бяха извън църквата и те прекарваха дните си в пиене и разни греховни удоволствия. Като се научиха за започналото в острова събуждане, жителите на Арнол устройоха опозиционно събрание, за да не дойде при тях това Божествено посещение. Макар църквата да бе препълнена от хора, дошли от вън, малцина

от Арнол присъстваха на службите. В отчаяние, малката молитстваща група се отправи към един чифлик, за да изпроси Божиите обещания. Тъкмо след полунощ, един младеж се изправи на крака и се моли със следната молитва: **"Господи, Ти ни даде обещание! Ще го изпълниш ли? Ние вярваме, че Ти Си Бог, Който пазиш завета Си. Ще бъдеш ли верен на завета Си? Ти Си казал, че ще излееш жива вода върху жадния и потоци върху сухата земя. Господи, аз зная как тези благовестители-проповедници стоят в Твоето присъствие, но ако аз познавам собственото си сърце, зная къде стоя и Ти казвам сега, че съм жаден. О, аз съм жаден за изявление на присъствието Ти и Твоята и сила. И, Господи, преди да седна, искам да Ти кажа, че честта Ти се оспорва."** Ти молил ли си се някога така? Ето човек, молещ се с молитва на вярата, на която небето трябва да отговори. Можем да си представим как ангелите на небето са гледали от крепостта на славата и са казвали: "Това е човек, който вярва в Бога! Това е човек, който днес стои здраво за обещанията Божии и чака да ги получи."

След тази молитва дойде и отговорът. Има в Аргон днес хора, които ще потвърдят факта, че докато брата се молеше, къщата се разтърси като листо. Чиниите затракаха на полицата. Един църковен служител възкликна: "Земята трепери." Тогава вълна след вълна Божествена сила премина през стаята. Същевременно Божият Дух се понесе из селото. Хората не можеха да спят.

В къщите светлините горяха цяла нощ; хора се движеха по улиците в голямо изобличение за грях; други коленичиха пред леглата си и викаха към Бога за прощение. Когато молещите се напуснаха молитвеното събрание, проповедникът влезе в една къща за една чаша мляко и намери домакинята, заедно със седем души на колене, викащи за прощение. За 48 часа кръчмата, обикновено препълнена с пияниците на селото, беше затворена. Днес тя е в развалини. Четиринадесет от младежите, които пиеха там, славно се обърнаха, приели Бога. Те се присъединиха към молещите се три пъти седмично, от 10 часа до след полунощ, като започнаха да се молят за старите си другари и за разпространението на съживлението. В това село само за 48 часа, почти всички младежи между 12 и 20 години се предадоха на Христос и всеки младеж между 8 и 35 години се намираще в молитвеното събрание.

В Бернерау имали особена мъчнотия. Религиозният живот бил много западнал. Църквите били празни, молитвени събрания почти нямало. Предвид на това изпратили известие до молещите се в Барвел да дойдат да помогнат в молитва и да доведат с тях и Доналд Шмит - 17 годишно момче, на което Бог дал чудното служение чрез молитва. По средата на благовестването си, проповедникът спрял и казал: "Доналд, ще ни водиш ли в молитва?" Доналд се изправил и започнал да излива сърцето си пред Бога в агонизиращо ходатайство за хората на острова и напомнил на Бога, че Той е Бог, Който пази завета Си. Изведнъж, като че ли небето се раздрало и Бог изпълнил църквата с присъствието Си. Всички хора били разтърсени от изобличителната сила на Святият Дух. А навън ставали чудни неща.

Божият Дух беше нахлул и в селото и по домовете и навсякъде хората били силно изобличени за грях. Риболовци в лодките си, жени зад станове си, мъже край изкопи, търговци, учители и много други бяха сграбчвани от Бога и към 10 часа улиците бяха почернели от народ, идещ от всяка посока към църквата. Когато проповедникът излезе от салона, Божият Дух обхвана хората по пътя като вихрушка. В душевна агония те трепереаха и плачеха, а други падаха на земята в голямо изобличение за грях. Трима мъже, които никога не се бяха приближавали до църквата, лежаха край пътя в такова душевно смущение, че не можеха дори да говорят. Толкова грамадно беше свръхестественото раздвижване от Бога в изобличение за грях, че нито един дом, нито едно семейство, нито едно лице не избегна това странно изобличение. Работата на острова беше спряна, та хората да потърсят Божието лице, както Ниневия в библейски дни. Градът бе променен, животът и домовете преобразени и даже рибарите като излизаха в открито море, вземаха със себе си човек от църквата да ги води в молитва и пеене на духовни песни. Дюкянът стана амвон, домът - светиня, сърцето - олтар.

СВРЪХЕСТЕСТВЕНИТЕ ЧЕРТИ НА ПОСЕЩЕНИЕТО

Без съмнение отличителната черта на това духовно събуждане е било дълбокото съзнание от присъствието и святостта на Бога, така щото хората са се страхували да отворят устата си, да не би да произнесат думи, които ще им нанесат осъждение от Бога. Грешници, в страхопочитание под силата на Божието присъствие, падаха безпомощни и викаха за милост. Хората ходеха тихо пред Бога и както при всяко истинско съживление дюкянът ставаше амвон, домът - светиня и сърцето - олтар.

ИЗОБЛИЧЕНИЕ ЗА ГРЯХ

Където има изявление на Божията святост, там също има откровение и изобличение за грях. Един проповедник, който е бил по тези места, казва: "Толкова силен е бил този усет за Божието присъствие, че аз видях мъже във нивите, други на станове, толкова засегнати, че падаха на земята по лицето си. Един човек, който се е обърнал към Бога, като прекосявал нивите си, свидетелствува: "Толкова силно беше чувството за Божието присъствие, че дори и тревата под нозете ни и скалите наоколо изглеждаха като да викат: "Бягай при Христос за прибежище." Толкова действително и дълбоко е било изобличението за грях, че дори и най-закоравелите грешници в областта, буквално викали в душевна агония. Някои са били намирани лежащи безпомощно край пътя в изобличение за грях.

Друга отличителна черта на работата на Божия Дух е настойчивото преследване на мъже и жени да вземат решение. Ето случая с един младеж, който видял, както Йон някога, че не може да избяга от Бога. Една вечер, след като му се говорело за личната нужда от спасение, той бил така изобличен за грях, че започнал да трепери. "Това няма да засегне мен - си казал той - ще избягам от тук и ще отида да пия и забравя всичко". Като влязъл в кръчмата, той си поръчал пиене, но в страх и учудване дочул група мъже да разискват своето голямо изобличение за грях и страх да не погинат. Той се разтреперил още повече. "Това не е мястото, за този, който иска да се отърве от това" - измърморил той. "Ще отида да танцувам и ще се отърся от тези мисли." И младежът отишъл да танцува. Едва почнал първия танц и една млада жена дошла до него и възкликнала: "О, къде ли ще ни намери вечността, ако Бог ни повика при Себе Си тази вечер?" В голямо изобличение за грях младежът се предал на Бога.

Имало области, в които едва ли някой е могъл да избегне това изобличение за грях. Понякога грешници били в изобличение за грях много дни и много се измъчвали. Такъв бил случаят с един човек, толкова изобличен за лошия си безбожен живот, че като не могъл да намери вътрешен мир, отишъл на морския бряг и като се скрил между скалите, искал да се самоубие. Една млада жена, която се молела през това време, имала видение за този човек. Бог ѝ показал точно къде бил и какво искал да направи със себе си. Тя бързо се изправила на нозете си, повикала пастора и предала къде да намери нещастника. Пасторът пристигнал тъкмо навреме, за да го избави от физическа смърт, а също така и от вечен ад.

Друг пък, който работел на нивата си, бил обхванат от голямо изобличение и цял се разтреперил. Като че ли Божият глас гърмял в душата му. "Ти си крадец и нарушител на святия ми ден". Човекът знаел какво иска да му каже Бог. Той бил пианица и безбожник, а това било сега за него нова опитност. Като се чувствал много окаян поради тежкия товар на греха, отишъл в църквата и там чудно се обърнал и предал на Христос.

Един човек в хотела бил срещнат от Бога по същия чуден начин. Когато прострлял ръката си към чашата с алкохол, внезапно почувствал присъствието Божие. Започнал силно да трепери и бил силно изобличен, когато Божият глас започнал да говори вътре в него. Той сложил чашата настрана, отказал се от пиене и наскоро се обърнал и станал свидетел на Бога.

Ние се нуждаем от такова съживление - свръхестествената сила Божия да сграбчи сърцата на хората, душите да се раздрусат в изобличение всред тинята на греха. Мнозина, които дойдоха до това странно Божие изявление бяха поразени от изобличението за грях и с дни прекараха в агония на покаяние, преди да намерят мир с Бога.

ЕФЕКТЪТ ОТ НЕБЕСНОТО ПОСЕЩЕНИЕ

Ето какво пише едно от големите списания (1952 г.): "Днес повече хора посещават молитвените събрания, отколкото богослуженията в неделен ден преди съживлението. Много социални злини изчезнаха и обществата, засегнати от това благодатно действие, сега живеят за Бога. Почти всеки дом сега е олтар. Провеждат се 5 или 6 молитвени събрания седмично. Пасторът и църковните служители укрепват младите мъже и жени във вярата. От стотици, които приеха Христос през тази първа благодатна вълна на Святия Дух, досега само четири млади жени са спрели да посещават молитвените събрания. 80 духовни песни са били съставени от новообърнатите и въпреки изобличението за грях и предизвестията за съд, всички тези песни говорят за Божията любов. Това е темата на почти всички общества, домове, църкви, почувствали силата на съживлението.

Една навалица се бе събрала да слуша един от изтъкнатите социалисти, но по някоя причина той не се явяваше. След като го търсеха навсякъде, най-после неговото семейство го откри до леглото му в молитва. "Какво значи това?" - запитаха те. - "Не знаеш ли, че хората те чакат да им говориш." Като ги погледнал с просълзените си очи, той казал: "Върнете се и им кажете да се молят за мен, защото се

нуждая от молитва." Това бе съобщено на събралите се и толкова силно бе впечатлението от тези думи, щото събранието се разотиде в голям смут.

В Хебридските острови днес има стотици мъже и жени, които са из между най-радостните на острова. Те са нови мъже и нови жени. В това благодатно съживление, те откриха, че Бог е действителност и че Той е чакал да извърши велики неща за тях. Тези хора сега имат нови домове, нов живот и един нов свят на мир и радост. Този нов живот, променени домове и преобрази църкви и е живо доказателство за възможността на Небето да изпраща съживление.

ТАЙНАТА НА БОЖИЕТО ПОСЕЩЕНИЕ

Съживлението на Хебридските острови бе изявление на Бога. Нещо по-велико от организация, по-чудно от едно ново приближение с динамично евангелизиране. Това бе Бог в действие, независим от личности. И зад могъщото отприщване на тази непреодолима Божия сила имаше една тайна - един пастор със 7 души членове от неговата църква, събрани в един малък дъсчен обор край пътя, готови да попълнят празнината и да платят пълната цена, която Бог искаше, за да дойде съживление. Коя бе тайната на тези хора? Тяхната вяра в Бога, Който държи завета Си. Ето хора, които вярваха във факта, че съживлението е по силите им, чрез заветните Божии обещания. Не беше ли заявил Бог: **"Ако людете Ми, които се наричат с Моето име, смирят себе си, та се помолят, и потърсят лицето ми, и се върнат от лукавите си пътища, тогава ще послушам от небето, ще простя греха им, и ще изцеля земята им"** (II Летописи 7:14).

Заветът е "съгласие", което обвързва и двете страни. Ако Бог е Бог, който държи на завета Си, това обвързва както Него, така и нас. Ако ние изпълним нашата част от завета, значи Той трябва да изпълни Своята. Ако Бог е Бог, тогава Той държи за истината. Тогава думата Му, т. е. Словото Му трябва да се изпълни и ние можем абсолютно да разчитаме на Него. Бог е обещал съживление, следователно Той чака да го изпрати. Ако това е вярно, тогава съживлението не зависи от Бога, но от хората Му, които пазят условията на завета. Три пъти седмично те се събираха в малкия обор край пътя, за да спазят условията на заветното обещание, уверени, че Бог, Който държи на завета Си ще изпълни обещанието Си, и ще чуе от небето. Всяка вечер, като коленичеха в сламата, те подновяваха вярата си, като помнеха Божието обещание и тогава с абсолютна увереност прогласяваха Неговото присъствие и сигурността на идващото съживление. Нищо през дългите уморителни месеци на очакване, без признаци на отговор, не можеше да отслаби тяхната увереност във факта, че техният Бог, Който държи на завета Си, ще изпълни Своето обещание.

СМИРЕНИЕТО НА ХОРАТА ПРЕД БОГА

"Ако Моите люде... се смирят..."

Бог е свят и човек трябва да се смири пред Него. Преди човек да може да отстоява своите права, той трябва да бъде чист. Вижте как се развива драмата в обора край пътя, когато един от събраните бавно се издига от сламата, на която е коленичил, взема Словото и започва да чете Псалм 24.

"Кой ще възлезе на хълма Господен и кой ще застане на Неговото свято място? Онзи, който е с чисти ръце и с непорочно сърце, който не е предал на суета душата си... Той ще приеме благословение от Господа". Като огнени думи от устните на един свят Бог, всяка дума гореше в дълбините на сърцата на събраните, които бяха на работа с Бога Тогава пред огнения зов на тази декларация, те паднаха на колене в безрезервно посвещение и се предадоха на Бога, без да се съмняват.

Това бяха хора готови да изпълнят всяко Божие изискване, каквато и да е личната цена, само и само да дойде съживление. **Това е цената, същата и през вековете - отричане от себе си, напускане на всеки грях и греховен навик и всецяло предаване на Бога и на Неговите цели.**

ТЯХНАТА БОРБА И ПРЕОДОЛЯВАНЕ НА ТРУДНОСТИТЕ В МОЛИТВА

Всяко съживление, появило се на земята, е било предшествано от Божии чада на колене, в борба с Бога. В продължение на дълги месеци, невъзпирани от студа и неудобствата в обора, невъзпирани от привидното Божие мълчание, необезсърчени от факта, че никой друг не мисли за съживление и светът

изглежда толкова безбожен, независимо от всичко, те бяха в молитвена борба пред Бога. Коленичили в сламата или на лицето си, в душевна агония, те викаха към престола на благодатта. И как се молеха?

Не полусърдити или сантиментални, полусъмняващи се молитви, на които сме свикнали днес и които постигат толкова малко. Като слушахме тези мъже, буквално бореци се с Бога, влагащи в духовната борба цялата си сила и енергия, това ни напомняше молитвата на нашия Господ в Гетсимания, "Който в дните на плътта си принасяше молитва и моление със силен вик и сълзи..." Мъжете, които бяха обещали да изпросят съживление шурмуваха Божия престол. Пояждаща страст и загриженост за изгубените и абсолютна вяра в Бога се чувстваше във всяка дума, падаща от молещите се устни. Те се молеха, докато легнеха безпомощни и изтощени. Те се молеха и бориха с Бога, докато преодоляха. Те се молеха, докато Бог отговори. **Винаги борбата предшества успеха.**

ПРИЗИВЪТ НА ХЕБРИДСКИТЕ ОСТРОВИ

Чудесното Божие посещение в Хебридските острови е не само едно от най-раздвижаващите събития, но е също така духовен призив за борба и днес. Сцените на Божествена сила откриват възможност за едно истинско движение на Божия Дух в нашите църкви и общества, а начинът по който стана това, и изявлението на Словото Божие показват много ясно, че това, което е станало на Хебридите, може да стане където и да било (Лет. 7:14).

Призивът на Хебридите е двояк:

1. Към всеки благовестител на Словото.

Заедно със седемте в обора беше и техният пастор. Пасторите трябва да се съединят с братята в борбата за истинско съживление. Като пример за всеки пастор за едно божествено благословение, е пастор Кембъл. Отегчен от духовното безразличие на нечестивите, наскърбен поради упадъка на духовния живот в църквите и чувствайки се съвсем безпомощен, той коленичил в стаята си и извикал към Бога. Тогава Божият Дух идва върху него и му дава да види умиращия свят, потъващ в бездната на вечната тъмнина, и множество мъже и жени отиващи към гроба без Христос. Тогава идва това откровение, че Бог е Бог, който пази завета, който е направил с хората Си. Той видя, че има голяма възможност, сила и благословение, които може да сграбчи чрез заветните Божии обещания. От този момент, чрез пълно предаване себе си на Господа, той влезе в едно служение, което щеше да накара мъже и жени да почувстват силата на Божието присъствие. Братът проповядваше за Божия съд над греха и като наблюдаваше върху верността на завета стотици, стреснати от най-мъчително изобличение за грях, се обръщаха към Бога. Такова е служението, от което се нуждаем днес. Студено, формално проповядване никога не е възкресило духовно мъртвите. Само изявление на Божествената сила ще стори това, което е станало в дните на Нитфийлд, когато е било обикновена гледка да се видят грешници, които викат като в смъртна агония. Толкова голямо било изобличението за грях, че някои падали на земята, други падали в ръцете на приятелите си и вдигали очи към небето за милост.

През 1850 година през време на Шотландското съживление, изобличението за грях било толкова голямо, че много начинания трябвало да бъдат прекратени, за да могат хората да се примирят с Бога. Събранията траяли от 14 до 16 часа. Грешници, като слушали за погиналото си състояние, припадали, но идвайки на себе си хвалели Бога, защото ги е приел.

Обикновено църквата има всичко, освен силното раздвижване от Бога. Ако наистина желаем съживление, трябва да започнем работа с Бога, както мъжете в обора, и да влезем в тържествен завет с Него въз основа на обещанието в 2 Летописи 7:14. Условието за това съгласие изисква преди всичко да се смирим, да имаме чисти ръце и непорочни сърца, и да стоим в Святата Му воля. Това изисква изповядване на всеки грях, обръщане гръб на всякакво нечестие, напущане на всеки съмнителен навик, едно пълно предаване себе си на Христос. Съживлението трябва да бъде господстващото желание на живота ни. За мнозина то ще значи отказване от идоли, които са обичали в продължение на много години. Църкви, в които няма плач, няма изповед, няма молитва и пост, няма и посещение от горе. Това, което Бог търси днес, както в библейските времена, не са хора с външен вид на почтеност и редовно посещаване на църквата, нито учени проповедници, познати на целия народ, но такива, чийто сърца са в борба и съкрушение, чийто очи са червени от плач пред Него, поради греха и мерзостите на хората.

Днес ние имаме всичките съвременни удобства за живота, които правят работата по-лесна и пак не можем да отделим време за молитва. Какъв трагичен парадокс. Ето какво казва съвсем уместно д-р Вилбур Шмид: "Никога нямам време да се моля, но аз трябва да го намеря".

Потоците на съживлението чакат да се изсипят на земята. Божието заветно обещание е гаранция за това. Готови ли сме да приемем призива? Смеем ли честно да влезем в завет с Бога? Ако е така, ето заветното условие, положено от Бога като цена, която ще трябва да заплатим за това:

1. **Смирение:** "*Ако хората Ми се смирят...*" Това означава смирение пред Бога, пред другите и пред себе си. Заедно с това трябва да имаме чисто и честно сърце - изпитване и изповед на сърцето, отстраняване на греха, изоставяне на навици и препосвещение на Бога и Неговото дело.

2. **Молитва с абсолютна вяра и сигурност, че Бог държи на обещанията Си.** Ако ние спазим нашите условия на Завета с Бога, то Той ще чуе от небето и ще изпълни Своята част

3. **Обръщение:** "*И се обърнат от нечестивите си пътища...*" Трябва да отстраним всичко, което би затъмнило духовния ни живот. Бог е в святия Си храм. За да се доближим до Него, ние трябва да стоим върху свята земя. За да сторим това, ние трябва да бъдем святи хора. Тъкмо тук е истинското сърцеизпитание, което трябва да стане, защото има много неща, които са "нечестиви пътища в Божиите очи", и на които ние много леко гледаме. Лесно е да паднем в греха на Ахан, завладяни от блясъка на среброто, златото и вавилонската дреха. Много по-силно се позоваваме на плътта и често пъти много лесно им се отдаваме и ги занасяме в шатъра и там ги скриваме, като се извиняваме пред съвестта си. И все пак поразителен факт е, че нищо не остава скрито от Божиите очи. Може да скриваме нещо от очите на околните, но нищо не може да се скрие от Бога. И Божието благословение е не само върху чисти ръце, но и върху чисто лице. Може би има и замърсяващи идоли в дома, които трябва да се изхвърлят преди да можем да кажем, че сме напуснали нечестивите си пътища. Готови ли сме да сторим това? Пригответни ли сме да чакаме Господа в честно себеизпитване, докато Той ни открие всяко нечестие, което пречи и тогава решително, чрез Божията благодат да ги напуснем, каквото и да ни коства тази жертва? Тогава ще стоим на заветна земя и ще чуем могъщия Бог на библейските времена, не само да заявява: "Извикай към Мен и ще ти отговоря, и ще ти покажа велики и чудни неща...", но ще Го видим в действие, в най-голямото духовно събуждане, което някога е имало.

ЗАВЕТНА МОЛИТВА

Заветната молитва е тази, която запалва огъня на съживлението, чрез която хиляди намират Христос и която води множествата в едно ново царство на сила и благословение от Бога! Издигащата се вълна на духовна сила, която помита лицето на земята е изявила факта, че хората могат да влязат във величествен завет с Бога въз основа на обещанията Му, и чрез заветна молитва могат да станат приемници на сила и благословение, каквито никога по-рано не сме познавали.

Какво означава заветната молитва? В Палестина, когато двама главатарии на племена желаят да влезнат в завет, всеки убожда вена в ръката на другия, за да потече кръв. Тогава слагат ръцете си една до друга, за да се смеси кръвта и от нея двамата пият. От този момент те стават едно, свързани с неразривна връзка, по-здрава от всяка земна връзка. За да докажат единството си, те смесват и имената си, както Бог направи с Авраама, като взе буква от собственото Си име и я прибави към името на Авраама (Битие 17:5). Това е от голямо значение за по-малкото племе, тъй като от тогава нататък то има право на силата, престижа и източниците на по-силното племе. Когато е нападнато от неприятели, най-голямото му оръжие е да извика със силен глас силното име, което сега носи. По-силният главатар също така определя условия, които по-малкото племе трябва да спазва.

Във 2 Летописи 7:14 Йехова, великият заветопазител, е дал условията при които ние, които се наричаме с Неговото име, можем да влезем в завет с Него, така че Небето и ресурсите на Неговата сила да бъдат отворени за нас - Завет, чрез който Бог, обвързан чрез собственото Си Слово, трябва да чуе от небето и се застъпи за хората Си, които викат към Него.

1. Преди всичко трябва да вземем **решение от наша страна, да влезем в такъв завет.**
2. Трябва да има **абсолютно послушание на дадените условия.**
3. Трябва да има **безусловна вяра, че Бог ще удържи на думата Си.**

Съмнението и неверието унищожават договора.

Договорът обвързва както нас, така и Бог.

Пред огромната сила на заветната молитва, невъзможността изчезва.

Чрез заветната молитва е и моето чудно изцеление.

Само преди няколко години аз внезапно заболях и бях парализиран от кръста надолу. Петима лекари специалисти се произнесоха, че болестта е неизлечима и състоянието ми безнадеждно. Ние бяхме чули за учудващите резултати на заветната молитва и в отчаяние с жена ми потърсихме лицето Божие по дадения образец. След няколко седмици отговорът дойде внезапно и вълнуващо.

Беше тъжна, мъглива сутрин и както лежах безпомощно на леглото си в молитва, цялата стая се изпълни с чудесното присъствие на Господа. Странен чуден мир изпълни отслабналото ми тяло, нов живот протече по безпомощните ми мускули и укрепен чрез могъщата сила Божия, аз слязох от леглото си напълно здрав. Бях съвсем добре в цветущо здраве и сила. Ето ме и днес, истинско чудо на Божията добрина и сила.

Единственият, който влезе в стаята ми онази сутрин, бе самият Господ, с изцеление в благословените Си ръце. И Той дойде в отговор на заветна молитва.

В дните, когато множества доказват силата на тази чудесна, основана върху Библията молитва, един нов свят на сила и благословение се отваря пред теб.

Ако на колене и с отворена Библия пред себе си влезеш в тържествен завет с Бога, "въз основа на Собственото Му обещание", и с абсолютна вяра и послушание изпълниш поставените условия на могъщия Заветопазител, Бог ще чуе от небето и ще задоволи всяка твоя нужда.